

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவன அலுவலகத் திறப்பு விழாவில் முதலமைச்சர் கலைஞர் ஆற்றிய உரை

(30.6.2008)

உங்கள் அனைவரையும் முதற்கண் இந்த விழாவின் சார்பாக நானும் வரவேற்கின்ற கடமையினை ஆற்ற முன் வந்துள்ளேன். தமிழுக்கு செம்மொழி என்கின்ற தகுதி உண்டு. அது மறுக்கப்பட்டதாக சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அது அனுமதிக்கப்படாத ஒரு சூழல் இருந்ததை மாற்றி செம்மொழித் தமிழ் என்ற அந்த அடையாளத்தை, அந்தப் பெருமையை, எங்கள் மொழிக்கு உரிய பெருமையை வழங்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசோடு வாதிட்டுப் போரிட வேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரணத்தால் நம்முடைய வாதத்திலே உள்ள உண்மையை – வாய்மையைப் புரிந்து கொண்ட மத்திய அரசு, சூறிப்பாக திருமதி சோனியா காந்தி அம்மையார், பிரதமர் மன்மோகன் சிங், மனித வள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் அர்ஜுன் சிங் ஆகியோர் தந்த ஒப்புதலின் காரணமாக பரிதிமாற்கலைஞருடைய முதல் குரல் – நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒலித்த அந்தக் குரல் இன்றைக்கு வெற்றி வாகை சூடியிருக்கிறது என்றால் அதற்கான நன்றியினை மத்தியப் பேரரசுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பரிதிமாற்கலைஞர் அவர்கள்; சூரியநாராயணசாஸ்திரி என்றிருந்த அவருடைய இயற்பெயரை பரிதிமாற்கலைஞர் என்று தனித் தமிழில், தூய தமிழில் மாற்றிக் கொண்டவர். தமிழ்மொழியின்பால் எவ்வளவு ஆர்வமும், அக்கறையும், பற்றும், பாசமும் – தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டும், இருக்கின்ற பெருமையை இன்னும் உயர்த்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணமும் வாய்ந்தவர் என்பதை எளிதில் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். “தமிழ்மொழியினுடைய வரலாறு” என்கின்ற அவர் எழுதிய அருமையான

நாலில் 122, 123ஆம் பக்கங்களில் “தமிழ்மொழியைச் செம்மொழி என்று கூறுவதே பொருத்தமாகும்” என்று அழுத்தந்திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டு அதற்குரிய ஆதாரங்களையெல்லாம் அள்ளி வீசியிருக்கின்றார் அந்த நூல் முழுவதும். அவருடைய கணவை நனவாக்கி அவருடைய ஆசையை நிறைவேற்றி செம்மொழி என்ற அந்த நிலையை ஏற்படுத்திய பிறகு மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய பாராட்டுக்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்து, பரிதிமாற்கலைஞருக்கு நாம் காட்ட வேண்டிய நன்றி ஒன்று உளதே என்று எண்ணிப் பார்த்து அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு – மற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு, புலவர்களுக்கு வழங்கியதைப் போல ஒரு நிதி வழங்குவது என்று முடிவு செய்து தமிழக அரசின் சார்பாக அந்த நிதியை வழங்கியபோது அந்தக் குடும்பத்திலிருந்து 19 உறுப்பினர்கள் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்து அதைப் பெற்றுச் சென்றார்கள். அந்த 19 உறுப்பினர்களிலே 10 பேராவது கவி புனையும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். என்னைப் பற்றி, அரசைப் பற்றி, தமிழைப் பற்றி, தமிழகத்தைப் பற்றி அவர்கள் எழுதிய கவிதைகளையெல்லாம் அங்கே படித்துக் காட்டிவிட்டு அவர்களுக்கு அரசின் சார்பில் தரப்பட்ட பதினெண்து இலட்சம் ரூபாய் பொற்கிழியைப் பெற்றுச் சென்றார்கள். அப்பொழுதே அவர்களுக்கு பரிதிமாற்கலைஞர் பிறந்த வீட்டை நினைவுச் சின்னமாக ஆக்குவோம் என்று வாக்களித்து அந்த வாக்கினையும் நிறைவேற்றி வைத்தேன்.

நானும் நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும் மதுரை மாநகர் சென்று – மதுரை நகரத்திற்கு பக்கத்திலே உள்ள ஒரு கிராமத்தில் – பரிதிமாற்கலைஞர் பிறந்த ஊரில் – சொல்லப் போனால் ஒரு பெரிய அக்ரஹாரம் – அங்கே பிரமாண்டமான வரவேற்பு அன்றைக்கு எனக்கு வழங்கப்பட்டது. என்னுடைய வாழ்க்கையில் முதல் தடவையாக கிடைத்த வரவேற்பு – இன் முகத்தோடு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு – அன்புபொழிய கிடைத்த வரவேற்பு –

அந்த வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொண்டு, வீட்டைச் சென்று பார்த்தால், மிக மிகச் சிறிய இல்லம் – நீள வாக்கில் கட்டப்பட்ட ஒரு இல்லம் – அந்த இல்லத்தை நினைவுச் சின்னமாக ஆக்கி விட்டு அங்கே பரிதிமாற்கலைஞருடைய சிலை யையும் முகப்பிலே அமைத்து விட்டு – அங்கிருந்து மதுரை பொதுக் கூட்டத் திற்கு நாங்கள் புறப்படவே இயலாத அளவிற்கு அவ்வளவு பெரிய கூட்டம் அங்கே கூடி விட்டது. அக்கூட்டம் எங்களையெல்லாம் வாழ்த்தி வழியனுப்பி வைத்தது.

அன்றையதினம் அங்கே எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் எல்லாம் கூட இந்தப் பந்தலிலே மாட்டப்பட்டு, நீங்கள் காண்பதற்குரிய காட்சிகளாக விளங்குகின்றன. பரிதிமாற்கலைஞர் – சூரிய நாராயண சாஸ்திரியாகவே இருந்து தனித் தமிழைப் போற்றி – ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு – இந்தப் புரட்சிக்கு வித்திட்டார், என் மொழிக்கு செம்மொழி என்று பெயர் சூட்டப்படவேண்டுமென்ற புரட்சிக்கு வித்திட்டார் என்றாலுங்கூட – அதற்கு அடுத்து ஒரு தொடர் முயற்சியாக சொல்ல வேண்டுமேயானால் – நேற்றையதினம் “விடுதலை” பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை உங்களுக்குப் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“1918 ஆம் ஆண்டு “தமிழைச் செம்மொழி என அறிவித்திடுக” என்ற ஒரு தீர்மானத்தை நீதிக் கட்சி மாநாட்டிலே நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். 1918 மார்ச் 30, 31 நாட்களில் – தொண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தஞ்சை, திருச்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் தலைப்பே “தமிழைச் செம்மொழி என அறிவித்திடுக” என்பதாகும். தீர்மான எண் 8 (ஆ). தீர்மான வாசகம் – எல்லாப் பழையையான மொழிகளைப் போல, பழையையான, வளமான, உயர்தரமாக உருவாக்கப்பட்ட, பல திறப்பட்ட இலக்கியங்களைக் கொண்டது தமிழ் மொழி.

- இது பல்கலைக் கழகத்தால் பாரசீக, அரேபிய, சமஸ்கிருத மொழிகளுக்கு ஈடாக மதிப்பிடப்பட்டு “செம்மொழி” என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

முன் மொழிந்தவர் :— திரு. ஜே.பி. நல்லுசாமி பிள்ளை, பி.எ., பி.எல்., வழக்கறிஞர், மதுரை.

வழி மொழிந்தவர் :— திரு. ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், தமிழ்ப் பண்டிதர், எஸ்.பி.ஐ. கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

இப்படி 1918ஆம் ஆண்டிலேயே 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதற்கான முயற்சி தொடர்ந்து – படிப்படியாக பலவகையான கோரிக்கைகள், அழுத்தந் திருத்தமாக வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள், அதற்காக நடைபெற்ற சிறு சிறு போராட்டங்கள் – தமிழக அரசு கொடுத்த குரல் – தமிழ் மக்கள் எழுப்பிய முழுக்கம் ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியாகத் தான் இந்த முறை நம்முடைய சூட்டணி தமிழகத்திலே தி.மு. கழகத்தின் தலைமையிலே அமைந்த இந்தக் சூட்டணி சார்பாக மத்திய சர்க்காரிடம் இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துவைத்து எங்களுக்கு இந்தத் தகுதியை எங்கள் மொழிக்கு நீங்கள் தந்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டோம்.

அதற்கிடையே பல நிகழ்ச்சிகளில் தமிழகத்திலே நடைபெற்ற பல மாநாடுகளில் இந்தக் கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டு, அதன் தொகுப்பையும் நான் டெஸ்லியிலே பிரதமரிடத்தில், சோனியா காந்தி அம்மையாரிடத்தில், அர்ஜூன் சிங் இடத்தில் எடுத்துச் சொன்ன போது – இதிலே நமக்குள்ள பொறுப்பை சோனியா காந்தி போன்றவர்கள் எந்த அளவிற்கு மதித்தார்கள், மகிழ்ந்தார்கள், பெருமையோடு பாராட்டனார்கள் என்பதற்கு சோனியா காந்தி அவர்கள் 8-11-2005இல் எனக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அந்தக் கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

“I am glad that all the formalities for declaring Tamil as a Classical Language have now been completed. This is an achievement for all the constituents of the UPA Government, but particular credit goes to you and your Party” என்று சோனியா காந்தி அவர்கள் எழுதிய கடிதம் காலாகாலத்திற்கும் நான் பத்திரப் படுத்தி வைக்கப்பட வேண்டிய - நான் என்று தவறாகச் சொல்லி விட்டேன் - நாம் பத்திரப்படுத்தி வைக்க வேண்டிய ஒரு மடல் என்பதை இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அமைப்பு முதலில் மைசூரில் தான் இருந்தது. மைசூரில் இடம் பெற்றிருந்த இந்த அமைப்பு எல்லா மொழிகளையும் ஆராய்ந்து, எந்தெந்த மொழிக்கு உயர்வு அளிக்கலாம், எந்தெந்த மொழிக்கு உரிமைகளை அளிக்கலாம், சலுகைகளை அளிக்கலாம், வாய்ப்பு வசதிகளை அளிக்கலாம் என்பதை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த அமைப்பு தான். அது தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தாக வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு, நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்றும் நம்முடைய அமைச்சர்கள், அஃதன்னியில், சூட்டணியிலே உள்ள நண்பர்கள் - இவர்கள் மூலமாகவும் முயற்சி செய்து - மைசூரிலிருந்து இது தமிழ்நாட்டிற்கு, சென்னை தலைநகரத்திற்கு வர வேண்டுமோயானால், இதற்கு முதல் முயற்சி செய்ய வேண்டியவர் அர்ஜான் சிங் என்பதை அறிந்து, அவரிடத்திலே இதை எடுத்துச் சொன்ன போது, நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன் - நான் டெல்லியிலே தமிழ்நாடு இல்லத்தில் தங்கியிருந்த போது - அர்ஜான் சிங் அவர்கள் தமிழ்நாடு இல்லத்திற்கே வந்து ஒரு தாளைக் கொடுத்து, சென்னையிலே இந்தத் தமிழ் மையத்தினை நடத்திக் கொள்ள அனுமதி என்று கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார் என்றால் எந்த அளவிற்கு தமிழர்களுடைய முயற்சியை நிறைவு செய்வதிலே

மத்தியிலே உள்ளவர்கள் ஆவலாக இருந்தார்கள், கடமை ஆற்றினார்கள் என்பதற்கு இதை விட வேறு எதையும் நான் சான்றாகச் சொல்ல முடியாது.

தமிழ் மொழி செம்மொழியாக ஆகி விட்டக் காரணத்தால் - கேட்கிறார்கள் சில பேர் - விலைவாசி குறையுமா? தமிழ் செம்மொழியாக ஆகி விட்டதால் காவேரி தண்ணீர் வந்து விடுமா? - தமிழ் செம்மொழியாக ஆகி விட்டதால் பட்டினி, பசி நீங்கி விடுமா என்றெல்லாம். நாம் அதையும் செய்து விட்டு, தமிழை செம்மொழியாகவும் ஆக்குவோம், ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. (கைதட்டல்) இதையெல்லாம் மறந்து விட்டு தமிழ் செம்மொழி ஆனால் போதும் - பசி நீங்கி விடும், பட்டினி நீங்கி விடும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. இவைகளை விட அவைகள் முக்கியம் என்பதை நாங்கள் மறப்பவர்கள் அல்ல. ஏனென்றால் நமக்கு உயிர் வேண்டுமா? உடல் வேண்டுமா? என்று கேட்டால் இரண்டும் சேர்ந்து இருந்தால் தான் வாழ முடியும். உயிர் மாத்திரம் இருந்தால், புராணக் காலத்திலே அதைப் பேய் என்பார்கள். உயிரும் உடலும் சேர்ந்து அமைந்தால் தான் மனிதன் என்ற பெயர் உண்டு. அந்த உயிரும் உடலுமாக வாழ வேண்டுமென்பது நம்முடைய கருத்து. அந்தக் கருத்தைத் தான் அழுத்தந் திருத்தமாகச் சொல்லி, இதிலே நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம்.

இங்கே இந்த விருதைப் பற்றி - செம்மொழியாக நம்முடைய மொழி ஆனதால் என்னென்ன காரியங்கள், செயல்கள் நடைபெறவிருக்கின்றன என்பதை சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசிய அளவில் சிறந்து விளங்கும் தமிழரினர் ஒருவருக்கு ஐந்து இலட்ச ரூபாய் விருதுத் தொகை கொண்ட “தொல்காப்பியர் விருது” ஒன்று வழங்கப்படும். அயல் நாட்டுத் தமிழரினர்களில் ஒருவருக்கும், அயல்நாடுகளில் வாழும் இந்தியத் தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவருக்கும் தலா ஐந்து இலட்ச ரூபாய் விருதுத் தொகை கொண்ட இரண்டு குறள் பீட விருதுகள் வழங்கப்படும். தலா ஒரு இலட்ச

நூபாய் விருதுத் தொகை கொண்ட இளம் தமிழரினர்களுக்கான ஐந்து விருதுகள் வழங்கப்படும். செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனத்தின் மூலம் ஆண்டு தோறும் நமது குடியரசு தலைவரால் இவைகள் வழங்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விருதுகள் 2005–2006, 2006–2007, 2007–2008 ஆகிய 3 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து வழங்கிடவிருக்கிறோம். ஆக

மூன்று தொல்காப்பியர் விருது.

அயல்நாட்டுத் தமிழரினர்களுக்கான மூன்று குறள் பீட விருதுகள்,

அயல்நாடுகளில் வாழும் இந்தியத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கான மூன்று குறள் பீட விருதுகள்,

இளம் தமிழ் அறிஞர்களுக்கான 15 விருதுகள்.

மூன்றாண்டுகள் மௌனமாக இருந்து விட்ட காரணத்தால் வாளா யிருந்து விட்டக் காரணத்தால் – வாளாயிருந்து, சும்மாயிருந்து விட்ட காரணத்தால் இப்போது வாளாக மாறி நாம் இந்தப் பணியினை வேகமாக ஆற்ற இருக்கின்றோம். தகுதி வாய்ந்த தமிழ்ப் பெருமக்களைத் தேர்வு செய்வதற்குரிய பணிகள் – செம்மொழி தமிழ் ஆய்வு நிறுவனத்தில் இன்று மாலை தொடங்குகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விருது பெறுவோரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவில்

முனைவர் வா.செ.குழந்தைசாமி,
எழுத்தாளர் திரு.ஜெயகாந்தன்,
பேராசிரியர் முனைவர் மா.நன்னன்

– ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இடம் பெற்றுள்ளனர். ஒருவர், இருவர் இன்றைக்கு வெளியூர் சென்றிருந்தாலும் கூட, அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு தமிழ் அறிஞர்களை இணைத்துக் கொண்டு அந்த விருதுக்குரியவர்

களைத் தேர்ந்தெடுத்து அறிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர இன்னொரு அறிவிப்பு - என்னுடைய சொந்தப் பொறுப்பில், நான் பெற்றுள்ள அளவிலா மகிழ்ச்சியின் காரணமாக - இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். செம்மொழி தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் தமிழகத்தில் காலூன்றுகின்ற நாள், பரிதிமாற்கலைஞர் அவர்கள் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்ட கனவு - அந்தக் கனவு நனவாக வேண்டு மென்று 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான் கொண்ட நினைவு இன்று செயலாக்கம் பெறுகின்றது. இதையொட்டி எனக்கென்று உள்ள சொந்தப் பணத்திலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாயை - இந்த நிறுவனத்தின் பொறுப்பில் - “கலைஞர் கருணாநிதி செம்மொழி அறக்கட்டளை” ஒன்றினை நிறுவிட வழங்குகின்றேன்.

இந்த ஒரு கோடி ரூபாயை நிரந்தர வைப்புத் தொகையில் அறக்கட்டளையின் பெயரால் “டெபாசிட்” செய்யப்பட்டு - ஆண்டுதோறும் அந்தத் தொகைக்குக் கிடைக்கும் வட்டித் தொகையைக் கொண்டு - ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மையத்தில் சிறப்பாக தமிழக வரலாற்றுப் பயன் மிக்க கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்வோருக்கும், - கல்லை வெட்டினால் போதாது, கல் வெட்டில் வரலாற்று உண்மைகள் பதிந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கல்வெட்டு பழையானதாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கல்வெட்டு பயன் மிக்கதாக அமைய வேண்டும். அவர்களுக்கு அறக்கட்டளையின் சார்பில் விருதுகள் மற்றும் பொற்கிழிகள் வழங்கப்படும். அரசின் சார்பில் வழங்கப் படுகின்ற விருதுகளைத் தவிர இந்த விருதுகளும் தனியாக ஆண்டு தோறும் வழங்கப்படும்.

எனவே இந்த இனிய நிகழ்ச்சிக்கு அழைப்பையேற்று வருகைதந்து உங்கள் அன்பான வாழ்த்துக்களையெல்லாம் வழங்கியமைக்கு இந்த

அமைப்பின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் மேலும் இந்த அமைப்பின் சார்பில் தமிழை வளர்க்க - தமிழ்ச் கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை வளர்க்க - தமிழர் களுடைய வரலாற்றை உலகெங்கும் பரப்ப - என்னென்ன வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்ற நுணுக்கமான பாதையை நீங்கள் எங்களுக்கு அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று இந்தக் கூட்டத்தின் மூலமாக உங்களை யெல்லாம் கேட்டுக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த விழாவிலே வந்து தலைமையேற்ற நம்முடைய பேராசிரியர் அவர்கள் “பூவோடு சேர்ந்த நார்” என்று தன்னை வர்ணித்துக் கொண்டார்கள். நார் இல்லாவிட்டால் பூ நிற்காது. (கைதட்டல்) இந்த நார் - என்னை மாலையாக்கிடப் பயன்படுகின்ற நார். நார் என்று அலட்சியப்படுத்திட வேண்டாம். அதைக் குறைவாக நினைக்க வேண்டாமென்று பேராசிரியரைக் கேட்டுக் கொண்டு - என்ன இருந்தாலும் நீங்கள் எனக்கு அண்ணன் - அண்ணன் தான் (பலத்த கைதட்டல்) என்பதை நான் என்றைக்கும் மறக்காமல் என்னுடைய பணியைத் தொடருவேன். தொடருவதற்கு நம்முடைய தமிழ் மக்களுடைய ஆதாவெல்லாம் எனக்கு நிரம்பத் தேவை என்பதை எடுத்துக் காட்டி இந்த விழாவிலே வந்து கலந்து கொண்ட கலைஞர் பெருமக்கள், கவிஞர் பெருமக்கள், அறிஞர் பெருமக்கள், தமிழ்ப் பெருமக்கள், அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து என் உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

* * *